

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 46/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 201/2017 од 29.05.2017. године, исправљеном решењем истог суда П1 201/2017 од 20.09.2017. године, ставом 1. изреке, обавезана је тужена да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево, на име тужиоца уплати законом предвиђене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и то: а) за додатак на плату по основу ноћног рада у периоду од 09.12.2008. до 09.12.2011. године, на месечне основице наведене у том ставу изреке; б) за додатак на плату по основу рада у нерадне дане верских и државних празника у периоду од 09.12.2008. до 09.12.2011. године на месечне основице наведене у том ставу изреке и в) за додатак на плату по основу прекорременог рада у периоду од 09.12.2008. до 09.12.2011. године на месечне основице наведене у том ставу изреке, а све по стопи на дан уплате те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом 2. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати укупан износ од 18.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године, одбио, као неосноване, жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 201/2017 од 29.05.2017. године, исправљену решењем Основног суда у Краљеву П1 201/2017 од 20.09.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 2225/2018 од 17.10.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 201/2017 од 29.05.2017. године, исправљена решењем истог суда П1 201/2017 од 20.09.2017. године, а тужба тужиоца је одбачена.

Одлуком Уставног суда Уж 494/2019 од 03.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба АА (тужиоца) и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 2225/2018 од 17.10.2018. године, подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 2225/2018 од 17.10.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4287/17 од 25.01.2018. године.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, предмет спора је уплата законом прописаних доприноса за тужиоца на основице додатака на плату по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада, Републичком фонду ПИО. По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву тужиоца да потражује од тужене уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Парнични поступак за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање запосленог је посебан поступак из радних односа. Према одредби члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање. Како је спор за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, спор о новчаном потраживању, о дозвољености ревизије

одлучује се као у имовинскоправним споровима на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужилац је поднео 13.01.2017. године. У тужби је вредност предмета спора означена као неодређена, а тужиоцу је судска такса на првостепену пресуду одређена у износу од 2.500,00 динара.

Када вредност предмета спора није означена у тужби нити је утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1 Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94... 95/18), прописано је да се такса у износу од 2.500,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора од 15.000,00 динара.

Имајући у виду да је такса на тужбу одређена у износу која одговара вредности предмета спора од 15.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић